Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (CE) NR. 952/2006 AL COMISIEI

din 29 iunie 2006

de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește gestionarea pieței interne a zahărului și regimul cotelor

(JO L 178, 1.7.2006, p. 39)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 551/2007 al Comisiei din 22 mai 2007	L 131	7	23.5.2007
►M2	Regulamentul (CE) nr. 707/2008 al Comisiei din 24 iulie 2008	L 197	4	25.7.2008
►M3	Regulamentul (CE) nr. 826/2008 al Comisiei din 20 august 2008	L 223	3	21.8.2008
►M4	Regulamentul (CE) nr. 1053/2009 al Comisiei din 5 noiembrie 2009	L 290	61	6.11.2009
►M5	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1369/2011 al Comisiei din 21 decembrie 2011	L 341	38	22.12.2011

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 952/2006 AL COMISIEI

din 29 iunie 2006

de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește gestionarea pieței interne a zahărului și regimul cotelor

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului ([1]), în special articolul 40,

întrucât:

(1) Pentru aplicarea regimului cotelor în sectorul zahărului este necesară o definiție precisă a noțiunilor de producție de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină a unei întreprinderi. Posibilitățile de alocare a unei părți din producția unei întreprinderi unei alte întreprinderi care a produs zahăr în cadrul unui contract de prelucrare trebuie să se limiteze la cazuri specifice.

(2) În temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, statele membre acordă, la cerere, o autorizație întreprinderilor producătoare de zahăr, izoglucoză sau sirop de inulină sau întreprinderilor de prelucrare a acestor produse în unul dintre produsele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul menționat. Este necesar să se precizeze conținutul cererii de autorizare pe care producătorii de zahăr, izoglucoză și sirop de inulină, precum și rafinăriile, trebuie să o prezinte autorităților competente din statele membre. Este necesar să se definească angajamentele la care trebuie să subscrie întreprinderea, în schimbul autorizării, în special obligația de a ține la zi o evidență a cantităților de materii prime intrate, prelucrate și ieșite sub forma produsului finit.

(3) Este necesar să se stabilească obligațiile statelor membre în ceea ce privește controlul întreprinderilor autorizate și să se definească un regim de sancțiuni suficient de disuasiv.

(4) Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 prevede un sistem de informare privind prețurile practicate pentru zahăr. Articolul 17 din regulamentul respectiv prevede obligația întreprinderilor autorizate de a furniza informații privind cantitățile de zahăr alb vândute, precum și prețurile și condițiile aferente. Este necesar să se definească frecvența și conținutul informațiilor privind prețurile practicate pe care trebuie să le stabilească producătorii de zahăr și rafinatorii spre a le transmite Comisiei. În scopul de a avea o indicație privind perspectivele pe termen scurt, este util ca întreprinderile să stabilească și să transmită, de asemenea, prețurile medii previzionale de vânzare pentru următoarele trei luni. Întreprinderile autorizate care utilizează zahăr în vederea prelucrării acestuia în unul dintre produsele

([1]) JO L 58, 28.2.2006, p. 1.

▼B

enumerate la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 trebuie să stabilească, de asemenea, în vederea transmiterii către Comisie, prețul zahărului cumpărat, cu aceeași frecvență și în același format ca cele stabilite pentru producătorii de zahăr.

(5) În scopul de a asigura publicarea nivelurilor de prețuri, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, garantând în același timp confidențialitatea datelor, este necesar să se prevadă ca, de două ori de an, Comisia să informeze Comitetul de gestionare a zahărului, cu privire la prețurile medii ale zahărului alb comercializat pe piața comunitară, în semestrul precedent, făcându-se distincția între zahărul sub cotă și zahărul peste cotă.

(6) Se va întocmi un raport privind funcționarea sistemului de înregistrare și de informare cu privire la prețuri, prevăzut de prezentul regulament, în scopul de a propune îmbunătățirile considerate relevante, precum și un sistem computerizat de transmitere a prețurilor. Până la realizarea acestor îmbunătățiri, cu titlu tranzitoriu pentru 2006 și 2007, prețurile stabilite de întreprinderi trebuie să fie trimise direct Comisiei, în vederea informării în cadrul Comitetului de gestionare a zahărului.

(7) În cazul aplicării articolului 14 sau a articolului 19 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, producătorul reportează o parte din producția pentru anul de comercializare următor, în contul producției din respectivul an. Prin urmare, producătorul de zahăr poate fi obligat să încheie pentru acest an de comercializare contracte de livrare la prețul minim al sfeclei numai pentru cantitatea de zahăr cuprinsă în cota sa de bază pe care nu a produs-o încă.

(8) Pentru buna funcționare a regimului cotelor, trebuie definite noțiunile „anterior însămânțărilor” și „preț minim”, menționate la articolul 6 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006. Trebuie să se ia în considerare condițiile agricole și climatice specifice pentru cultura sfeclei de zahăr în anumite regiuni din Italia, stabilind o dată finală diferită pentru încheierea însămânțărilor.

(9) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 prevede că prețul minim se ajustează prin aplicarea unor majorări sau reduceri care corespund diferențelor de calitate a sfeclei de zahăr în raport cu calitatea standard. Calitatea și, prin urmare, valoarea sfeclei depind mai ales de conținutul de zahăr al acesteia. Pentru a stabili valoarea sfeclei de zahăr a cărei calitate diferă de calitatea standard, metoda cea mai potrivită este stabilirea unui barem al majorărilor și reducerilor, exprimate în procente din prețul minim.

(10) Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 prevede alocarea unor cote adiționale de zahăr. Această alocare, care vizează facilitarea trecerii de la precedentul regim de cote la regimul actual, trebuie să fie rezervată întreprinderilor cărora li s-a alocat o cotă în 2005/2006. De asemenea, trebuie să se precizeze în ce condiții este posibilă alocarea începând cu anul de comercializare 2006/2007.

▼B

(11) Articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 prevede alocarea unor cote adiționale de izoglucoză. Statele membre respective trebuie să aloce aceste cote întreprinderilor proporțional cu cota de izoglucoză care le-a fost alocată, evitând orice discriminare. Este necesar să se precizeze data limită pentru plata sumei unice, prevăzută la articolul 9 alineatul (3) din regulamentul menționat.

(12) Articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 definește producția de zahăr sub cotă ca fiind cantitatea de zahăr produsă în contul unui anumit an de comercializare, stabilită în limita cotei întreprinderii în cauză, iar punctul 9 din același articol definește sfecla de zahăr sub cotă ca fiind sfecla prelucrată în zahăr sub cotă. Este necesar, prin urmare, să se stabilească o normă referitoare la alocarea producției de zahăr unui anumit an de comercializare, lăsând statelor membre o marjă de flexibilitate pentru situațiile specifice cum sunt producția de zahăr din sfeclă de toamnă și producția de zahăr din trestie.

(13) În scopul de a asigura buna gestionare a regimului cotelor, a determina consumul lunar de zahăr și a stabili bilanțuri de aprovizionare, trebuie să se prevadă un dispozitiv de comunicare, pe de o parte, între întreprinderile autorizate și statele membre și, pe de altă parte, între statele membre și Comisie. Aceste comunicări trebuie să se refere la stocuri, nivelul producției și suprafețele însămânțate.

(14) Articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 prevede măsuri de intervenție prin cumpărarea de zahăr. Punerea în aplicare a unor măsuri de intervenție comunitare necesită preluarea zahărului de către agențiile de intervenție într-un anumit loc. În acest scop, se impune ca preluarea să se efectueze numai pentru zahărul care se află într-un loc de depozitare autorizat în momentul ofertei.

(15) În scopul de a permite accesul la intervenție în zonele în care acest lucru este în special necesar, având în vedere importanța producției din aceste zone, cantitatea maximă stabilită la articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 trebuie, într-o primă etapă, să fie repartizată între toate statele membre producătoare, în funcție de cotele lor din producția de zahăr. Este necesar să se prevadă posibilitatea adaptării acestei alocări, pe de o parte, înaintea fiecărui nou an de comercializare, luând în considerare modificările intervenite în atribuirea cotelor pe stat membru, și, pe de altă parte, în cursul fiecărui an de comercializare, pentru o eventuală realocare a cantităților neutilizate.

(16) Pentru definirea condițiilor de acordare sau de retragere a autorizației pentru locurile de depozitare, trebuie să se ia în considerare cerințele bunei conservări și facilitării ridicării zahărului, precum și capacitatea de reducere a stocurilor.

(17) Nu trebuie acceptat la intervenție zahărul ale cărui caracteristici pot fi de natură să constituie un obstacol pentru comercializarea lui ulterioară și să conducă la degradarea lui în timpul depozitării; trebuie precizată calitatea minimă cerută. Trebuie, de asemenea, să se prevadă încheierea unui contract de depozitare, de care depinde achiziționarea zahărului la intervenție, între agenția de intervenție și vânzător.

▼B

(18) În vederea facilitării unei gestionări normale a intervenției, oferta de zahăr trebuie să fie prezentată sub formă de lot, iar lotul trebuie indicat precis, în special prin stabilirea cantității lotului.

(19) Agenția de intervenție trebuie să fie în măsură să examineze, în deplină cunoștință de cauză, dacă oferta răspunde condițiilor cerute. În acest scop, ofertantul trebuie să-i comunice acesteia toate indicațiile necesare.

(20) Articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 prevede că prețul de cumpărare se ajustează atunci când calitatea zahărului diferă de calitatea standard. Este, prin urmare, necesar să se stabilească bareme de majorări și de reduceri, luând în considerare calitatea zahărului oferit, și să se aplice aceste bareme prețurilor de cumpărare. Aceste bareme și reducerile care rezultă din acestea pot fi determinate pe baza datelor obiective înregistrate în general în schimburile comerciale.

(21) Vânzarea zahărului deținut de agențiile de intervenție trebuie să aibă loc între cumpărătorii din Comunitate, fără discriminare și în condițiile economice cele mai eficiente. Sistemul licitației permite, în general, realizarea acestor obiective. În scopul de a evita comercializarea zahărului într-o situație de piață nefavorabilă, participarea la licitație trebuie să facă obiectul unei autorizații prealabile. Cu toate acestea, anumite situații speciale pot face oportună utilizarea altor proceduri decât licitațiile.

(22) În vederea asigurării unui tratament egal pentru toți cei interesați din cadrul Comunității, licitațiile organizate de agențiile de intervenție trebuie să răspundă unor principii uniforme. Este necesar să se prevadă, în acest context, condiții care să garanteze utilizarea zahărului în scopurile avute în vedere.

(23) Pentru constatarea categoriei zahărului alb și a randamentului zahărului brut vândut, este necesar să se țină seama de criterii identice cu cele prevăzute în momentul cumpărării zahărului de către agențiile de intervenție. Un tratament egal pentru cei interesați poate fi asigurat numai prin instituirea unor dispoziții uniforme și stricte privind adaptarea, după caz, a prețului de cumpărare sau a restituirii la export, precum și rectificarea certificatului de export în cazul constatării unei alte calități decât cea stabilită în anunțul de participare la licitație.

(24) Din motive de claritate, este necesară abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1261/2001 al Comisiei din 27 iunie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului în ceea ce privește contractele de livrare a sfeclei și bonificările și reducerile care se aplică la prețul sfeclei ([1]), a Regulamentului (CE) nr. 1262/2001 al Comisiei din 27 iunie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului privind cumpărarea și vânzarea zahărului de către agențiile de intervenție ([2]) și a Regulamentului (CE) nr. 314/2002 al Comisiei din 20 februarie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului ([3]) și înlocuirea acestora cu un nou regulament.

([1]) JO L 178, 30.6.2001, p. 46.
([2]) JO L 178, 30.6.2001, p. 48. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 218/2006 (JO L 38, 9.2.2006, p. 19).
([3]) JO L 50, 21.1.2002, p. 40. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 493/2006 (JO L 89, 28.3.2006, p. 11).

▼B

(25) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a zahărului,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

▼M2

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 în ceea ce privește în special determinarea producției, autorizarea producătorilor și a rafinăriilor, regimul prețurilor și al cotelor, condițiile de cumpărare și vânzare a zahărului la intervenție, precum și depozitarea privată pentru anul de comercializare 2007/2008.

▼B

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „materie primă”: sfecla de zahăr, trestia de zahăr, cicoarea, cerealele, zahărul de rafinat sau orice altă formă intermediară a acestor produse pentru a fi prelucrată în produs finit;

(b) „produs finit”: zahărul, siropul de inulină sau izoglucoza;

(c) „producător”: o întreprindere de producție a unor produse finite, cu excepția rafinăriilor, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006;

(d) „loc de depozitare”: un siloz sau o magazie.

CAPITOLUL II

DETERMINAREA PRODUCȚIEI

Articolul 3

Producția de zahăr

(1) În sensul titlului II din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, prin „producție de zahăr” se înțelege cantitatea totală, exprimată în zahăr alb, de:

(a) zahăr alb;

(b) zahăr brut;

(c) zahăr invertit;

(d) siropuri aparținând uneia dintre următoarele categorii, denumite în continuare „siropuri”:

(i) siropuri de zaharoză sau de zahăr invertit, care au o puritate de cel puțin 70 % și care sunt produse din sfeclă de zahăr;

(ii) siropuri de zaharoză sau de zahăr invertit, care au o puritate de cel puțin 75 % și care sunt produse din trestie de zahăr.

▼B

(2) Producția de zahăr nu cuprinde:

▼M2

(a) cantitățile de zahăr alb produse din zahăr alb, zahăr brut sau siropuri care nu au fost produse în întreprinderea care a produs respectivul zahăr alb;

(b) cantitățile de zahăr alb produse din zahăr alb, zahăr brut, siropuri sau resturi de zahăr care nu au fost produse în anul de comercializare în care a fost produs respectivul zahăr alb;

▼B

(c) cantitățile de zahăr brut produse din siropuri care nu au fost realizate în întreprinderea care produce respectivul zahăr brut;

(d) cantitățile de zahăr brut produse din siropuri care nu au fost produse în același an de comercializare în care a fost produs respectivul zahăr brut;

▼M2

(e) cantitățile de zahăr alb sau brut care sunt prelucrate în zahăr alb, în anul de comercializare respectiv, în întreprinderea care le-a produs;

▼B

(f) cantitățile de siropuri care sunt prelucrate în zahăr sau în zahăr invertit, în anul de comercializare în cauză, în întreprinderea care le-a produs;

(g) cantitățile de zahăr, de zahăr invertit și de siropuri produse sub regim de perfecționare;

(h) cantitățile de zahăr invertit produse din siropuri care nu au fost produse în întreprinderea care produce respectivul zahăr invertit;

(i) cantitățile de zahăr invertit produse din siropuri care nu au fost produse în același an de comercializare în care a fost produs respectivul zahăr invertit.

(3) Producția de zahăr se exprimă în zahăr alb după cum urmează:

(a) pentru zahărul alb, fără a lua în considerare diferențele de calitate;

(b) pentru zahărul brut, în funcție de randamentul acestuia stabilit în conformitate cu punctul III din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 318/2006;

(c) pentru zahărul invertit, atribuind producției acestuia coeficientul 1;

▼M2

(d) pentru siropuri, în funcție de conținutul lor de zahăr extractibil, determinat în conformitate cu alineatele (5) și (6);

(e) pentru siropurile provenite din zahăr invertit, în funcție de conținutul de zahăr, determinat prin metoda cromatografiei de lichide de înaltă performanță.

▼B

(4) Resturile de zahăr provenit dintr-un an de comercializare anterior se exprimă în zahăr alb în funcție de conținutul de zaharoză al acestuia.

▼M2

(5) Procentajul de puritate a siropurilor se calculează împărțind conținutul de zahăr total la conținutul de substanță uscată și înmulțind rezultatul cu 100. Conținutul de substanță uscată se determină prin metoda refractometrică.

▼M2

(6) Conținutul de zahăr extractibil se calculează scăzând diferența dintre conținutul de substanță uscată și gradul de polarizație a siropului respectiv, înmulțit cu 1,70, din gradul de polarizație a siropului în cauză.

Cu toate acestea, conținutul de zahăr extractibil poate fi determinat, pentru întregul an de comercializare, pe baza randamentului real al siropurilor.

▼B

Articolul 4

Producția de izoglucoză

(1) În sensul titlului II din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, prin „producție de izoglucoză” se înțelege întreaga cantitate de produs obținută din glucoză sau din polimerii acesteia cu un conținut în greutate în stare uscată de cel puțin 10 % fructoză, indiferent de conținutul acesteia de fructoză care depășește această limită. Producția de izoglucoză se exprimă în substanță uscată și se înregistrează în conformitate cu alineatul (2).

(2) Producția de izoglucoză se înregistrează imediat după terminarea procesului de izomerizare și înaintea oricărei operațiuni de separare a componentelor de glucoză și de fructoză ale acesteia sau a oricărei operațiuni de amestec, prin calcularea fizică a volumului produsului ca atare și determinarea conținutului de substanță uscată prin metoda refractometrică.

(3) Fiecare întreprindere este obligată să declare fără întârziere orice instalație care îi servește la izomerizarea glucozei sau a polimerilor acesteia.

Această declarație este prezentată statului membru pe teritoriul căruia se află instalația respectivă. Statul membru poate cere întreprinderii orice informație suplimentară în această privință.

Articolul 5

Producția de sirop de inulină

(1) În sensul titlului II din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, prin „producție de sirop de inulină” se înțelege cantitatea de produs obținută după hidroliza inulinei sau a oligofructozelor având un conținut de fructoză în greutate în stare uscată de cel puțin 10 % fructoză, sub formă liberă sau sub formă de zaharoză, indiferent de conținutul acesteia de fructoză care depășește această limită, și având o puritate de cel puțin 70 %. Producția de sirop de inulină se exprimă în substanță uscată echivalent zahăr/izoglucoză.

Prin „puritate” se înțelege procentul de monozaharide și de dizaharide din substanța uscată, determinat prin metoda Comisiei Internaționale pentru Metode Uniforme de Analiză a Zahărului (*International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis*), denumită în continuare „metoda ICUMSA” (ICUMSA method GS7/8/4-24).

(2) Producția de sirop de inulină se înregistrează prin următoarele operațiuni:

(a) calcularea fizică a volumului produsului ca atare, imediat după ieșirea din primul evaporator după fiecare hidroliză și înaintea oricărei operațiuni de separare a componentelor sale de glucoză și de fructoză sau înaintea oricărei operațiuni de amestec;

(b) determinarea conținutului de substanță uscată prin metoda refractometrică și măsurarea conținutului de fructoză în greutate în stare uscată pe baza unei prelevări de mostre reprezentative zilnice;

▼B

(c) conversia conținutului de fructoză la 80 % din greutate în stare uscată, aplicând cantității determinate de substanță uscată un coeficient care reprezintă raportul între conținutul de fructoză măsurat în cantitatea respectivă de sirop și procentul de 80 %;

(d) exprimarea în echivalent zahăr/izoglucoză prin aplicarea coeficientului 1,9.

(3) Orice întreprindere este obligată să declare fără întârziere orice instalație care îi servește la hidroliza inulinei, precum și cantitățile anuale și utilizarea produselor prevăzute la alineatul (1), dar a căror puritate este mai mică de 70 %.

Aceste informații sunt prezentate statului membru pe teritoriul căruia se află instalația respectivă. Statul membru respectiv poate cere întreprinderilor orice informație suplimentară pentru a se asigura în special că produsele menționate la primul paragraf nu sunt utilizate ca îndulcitori destinați alimentației umane pe piața comunitară.

Statul membru respectiv transmite Comisiei, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, un raport detaliat care cuprinde informațiile referitoare la anul precedent. Primul raport se transmite până la 31 ianuarie 2007.

Articolul 6

Producția unei întreprinderi

(1) În sensul titlului II din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, prin „producție de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină a unei întreprinderi” se înțelege producția de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină, astfel cum este definită la articolele 3, 4 și 5 din prezentul regulament, produsă efectiv de această întreprindere.

(2) Producția totală de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină a unei întreprinderi, pentru un anumit an de comercializare, este producția prevăzută la alineatul (1):

— plus cantitatea de zahăr, izoglucoză sau sirop de inulină reportată în anul de comercializare respectiv și minus cantitatea de zahăr, izoglucoză sau sirop de inulină reportată în anul de comercializare următor, în conformitate cu articolele 14 și 19 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006;

— plus cantitatea produsă de operatori în cadrul unor contracte de prelucrare în conformitate cu alineatul (3) și minus cantitatea produsă de întreprindere în contul unor comitenți, în cadrul unor contracte de prelucrare, în conformitate cu alineatul (3).

(3) Cantitatea de zahăr produsă în cadrul unui contract de prelucrare de către o întreprindere (denumită în continuare „operator”) în contul unei alte întreprinderi (denumită în continuare „comitent”) se consideră ca fiind producția comitentului, la cererea scrisă și semnată corespunzător, adresată statului membru respectiv de cele două întreprinderi în cauză, în cazul în care se îndeplinește una dintre următoarele condiții:

(a) producția totală de zahăr a operatorului este mai mică decât cota acestuia;

▼M2

(b) producția totală de zahăr a operatorului și a comitentului este mai mare decât suma cotelor acestora; sau

(i) pentru anul de comercializare 2006/2007, suma pragurilor stabilite pentru acestea în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 493/2006 al Comisiei ([1]);

([1]) JO L 89, 28.3.2006, p. 11.

▼M2

(ii) pentru anul de comercializare 2007/2008, suma pragurilor stabilite pentru acestea în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 290/2007 al Comisiei ([1]);

(iii) pentru anul de comercializare 2008/2009, suma pragurilor stabilite pentru acestea în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 sau, dacă este cazul, în conformitate cu articolul 19a alineatul (1) din același regulament.

▼B

Producția totală de zahăr a unei întreprinderi, prevăzută la primul paragraf litera (b), este producția prevăzută la alineatul (1) la care se adaugă reportul din anul de comercializare precedent și cantitatea produsă de operatori în contul întreprinderii respective, în cadrul unor contracte de prelucrare, din care se scade cantitatea produsă de întreprindere în contul comitenților, în cadrul unor contracte de prelucrare.

În locul cantităților efectiv produse prevăzute la paragraful al doilea, autoritățile competente din statele membre pot, atunci când rezultatul este mai mare, să rețină producțiile estimate pe baza contractelor de livrare încheiate de întreprinderi.

(4) În cazul în care fabricile comitentului și operatorului se află în state membre diferite, cererea menționată la alineatul (3) se adresează statelor membre în cauză. În acest caz, statele membre în cauză se pun de acord cu privire la răspunsul care trebuie dat și adoptă măsurile necesare pentru a verifica respectarea condițiilor prevăzute la alineatul respectiv.

(5) Cantitatea de zahăr produsă de un operator poate fi considerată ca fiind producția comitentului în caz de forță majoră, recunoscută de statul membru, care necesită prelucrarea în zahăr a sfeclei, trestiei sau a melasei într-o altă întreprindere decât cea a comitentului.

CAPITOLUL III

AUTORIZAREA PRODUCĂTORILOR ȘI A RAFINĂRIILOR

Articolul 7

Cererea de autorizare

(1) Pot fi autorizate întreprinderile care prezintă o cerere și care exercită o activitate în calitate de:

(a) producător de zahăr;

(b) producător de izoglucoză;

(c) producător de sirop de inulină;

(d) rafinărie cu activitate permanentă în sensul articolului 2 punctul 13 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006.

Cererea menționată la primul paragraf se depune la autoritatea competentă din statul membru sau statele membre în care își exercită activitatea întreprinderea respectivă.

O întreprindere poate cere autorizarea pentru una sau mai multe din activitățile menționate la primul paragraf.

([1]) JO L 78, 17.3.2007, p. 20.

▼B

(2) În cererea de autorizare, întreprinderea comunică numele, adresa, capacitatea de producție de zahăr, izoglucoză sau sirop de inulină și, după caz, numărul locurilor de producție stabilite în statul membru, precizând adresa și capacitatea de producție ale fiecărui amplasament.

(3) O întreprindere care solicită autorizarea în sensul alineatului (1) primul paragraf litera (d) aduce dovada că se încadrează în definiția de la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006.

Articolul 8

Angajamente

(1) În scopul obținerii autorizării, întreprinderea se angajează în scris:

(a) să notifice de îndată autorităților competente din statul membru orice modificare a datelor prevăzute la articolul 7 alineatul (2);

(b) să pună la dispoziția autorității competente din statul membru registrele întocmite în conformitate cu articolul 9 și prețurile de vânzare stabilite în conformitate cu articolul 13;

(c) să comunice informațiile statului membru, în conformitate cu articolul 21;

(d) să furnizeze, la cererea autorității competente din statul membru, orice informație sau document justificativ pentru gestionare și control.

(2) Autorizarea ia forma unui act al autorității competente, însoțit de un document semnat de întreprinderea care preia angajamentele prevăzute la alineatul (1).

(3) Autorizarea se retrage în cazul în care se constată că una dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) nu mai este îndeplinită. Retragerea poate interveni în cursul anului de comercializare. Aceasta nu are efect retroactiv.

Articolul 9

Registre

Autoritatea competentă din statul membru stabilește registrele pe care trebuie să le țină orice întreprindere autorizată, în conformitate cu articolele 7 și 8, la fiecare amplasament de producție, precum și periodicitatea înregistrărilor, care trebuie să fie cel puțin lunară.

Aceste registre sunt păstrate de întreprindere cel puțin în cei trei ani următori anului în curs și cuprind cel puțin următoarele elemente:

1. cantitățile de materii prime primite împreună cu, în cazul sfeclei și trestiei, conținutul de zahăr astfel cum a fost determinat la livrarea în întreprindere;

2. după caz, produsele finite sau semifinite primite;

3. cantitățile de produse finite obținute, precum și cantitățile de subproduse;

4. pierderile datorate prelucrării;

5. cantitățile distruse, precum și justificarea distrugerii acestora;

6. cantitățile de produse finite expediate.

▼B

Articolul 10

Controale

(1) În cursul fiecărui an de comercializare, autoritatea competentă din statul membru efectuează controale la fiecare producător sau rafinărie autorizată.

(2) Controalele au drept scop să garanteze acuratețea și exhaustivitatea datelor din registrele prevăzute la articolul 9 și din comunicările menționate la articolul 21, în special prin intermediul unei analize a consecvenței între cantitățile de materie primă livrate și cantitățile de produse finite obținute, precum și prin intermediul unei comparații a documentelor comerciale sau a altor documente relevante.

Controalele includ verificarea acurateței instrumentelor de cântărit și a analizelor de laborator utilizate pentru a determina livrările de materie primă și intrarea acesteia în producție, produsele obținute și circulația stocurilor.

Controalele includ verificarea acurateței și a exhaustivității datelor utilizate pentru stabilirea prețurilor de vânzare lunare medii ale întreprinderii, prevăzute la articolul 13 alineatul (2).

Pentru producătorii de zahăr, controalele vizează, de asemenea, respectarea obligației de a plăti prețul minim producătorului de sfeclă de zahăr.

Cel puțin o dată la doi ani, controalele includ o inspecție fizică a stocurilor.

(3) În cazul în care autoritățile competente din statul membru prevăd că anumite elemente de control pot fi aplicate pe baza unei mostre, aceasta trebuie să asigure un nivel de control fiabil și reprezentativ.

(4) Statul membru poate solicita întreprinderilor autorizate să recurgă la serviciile unui organism de certificare a conturilor al cărui statut este recunoscut în statul membru, pentru a stabili certificarea datelor privind prețurile menționate la articolul 13.

(5) Fiecare control face obiectul unui raport de control semnat de organismul de certificare a conturilor, care prezintă cu precizie diferitele elemente ale controlului. Acest raport indică în special:

(a) data controlului și persoanele prezente;

(b) perioada supusă controlului și cantitățile în cauză;

(c) tehnicile de control utilizate, inclusiv, dacă este cazul, o trimitere la metodele de prelevare a probelor;

(d) rezultatele controlului și măsurile rectificative eventual necesare;

(e) o evaluare a gravității, întinderii, gradului de permanență și a duratei defectelor și a eventualelor neconcordanțe constatate, precum și toate celelalte elemente de luat în considerare pentru aplicarea unei sancțiuni.

Fiecare raport de control se arhivează și se păstrează cel puțin în cei trei ani care urmează anului de control, astfel încât să poată fi ușor utilizat de către serviciile de control ale Comisiei.

▼M2

(6) Statele membre își acordă reciproc asistență pentru a asigura realizarea unor controale eficiente și pentru a garanta verificarea autenticității documentelor prezentate și/sau exactitatea datelor schimbate.

▼B

Articolul 11

Sancțiuni

(1) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru constată o contradicție între stocurile fizice și datele din registrele prevăzute la articolul 9 sau o lipsă de consecvență între cantitățile de materie primă și de produse finite obținute ori între documentele relevante și datele ori cantitățile declarate sau înregistrate, aceasta determină sau, după caz, estimează cantitățile reale de producție și de stocuri pentru anul de comercializare în curs și eventual pentru anii de comercializare precedenți.

Orice cantitate care a dus la o declarație incorectă și care a avut ca rezultat un avantaj nedatorat se supune unei plăți de 500 EUR per tonă din cantitatea în cauză.

(2) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru constată că o întreprindere nu și-a respectat angajamentele prevăzute la articolul 8 și în cazul absenței unor documente justificative suficiente pentru îndeplinirea obiectivelor controlului prevăzute la articolul 10 alineatul (2), autoritatea competentă impune o sancțiune de 500 EUR per tonă, aplicată unei cantități forfetare de produs finit, determinată de statul membru în funcție de gravitatea încălcării legislației.

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care neconcordanțele și contradicțiile constatate sunt mai mici de 5 % în greutate din cantitatea unor produse finite declarate sau înregistrate și care fac obiectul controlului sau în cazul în care acestea rezultă din omisiuni sau simple erori administrative, cu condiția să fie luate măsuri rectificative pentru a se evita repetarea acestor greșeli în viitor.

(4) Sancțiunile prevăzute la alineatele (1) și (2) nu se aplică în caz de forță majoră.

Articolul 12

Comunicări către Comisie

(1) Comisiei îi sunt comunicate de către statul membru:

(a) lista întreprinderilor autorizate;

(b) cota atribuită fiecărui producător autorizat.

Comunicarea se transmite până la data de 31 ianuarie a fiecărui an de comercializare. Pentru anul de comercializare 2006/2007, o primă comunicare se trimite până la 31 iulie 2006.

În cazul retragerii autorizării, statul membru informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei i se comunică de către statul membru, până la data de 31 martie care urmează anului de comercializare respectiv, un raport anual care cuprinde numărul controalelor efectuate în conformitate cu articolul 10, precum și, pentru fiecare control, neregulile constatate, acțiunile întreprinse și sancțiunile aplicate.

▼B

CAPITOLUL IV

PREȚURI

Articolul 13

Stabilirea prețurilor medii

(1) În fiecare lună, întreprinderile autorizate în conformitate cu articolele 7 și 8 din prezentul regulament, precum și operatorii autorizați în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 stabilesc, respectiv, pentru zahărul alb sub cotă și pentru zahărul alb peste cotă:

(a) pentru luna precedentă, prețul mediu de vânzare și, respectiv, de cumpărare, precum și cantitatea vândută, respectiv cumpărată, corespunzătoare;

(b) pentru luna în curs și următoarele două luni, prețul mediu de vânzare previzional, respectiv de cumpărare, precum și cantitatea corespunzătoare prevăzute în cadrul contractelor sau al altor tranzacții.

Prețul se referă la zahărul alb, vrac, la preț franco fabrică, de calitatea standard definită la punctul II din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 318/2006.

▼M1

Distincția între zahărul sub cotă și zahărul peste cotă nu se aplică rafinorilor.

▼B

(2) În scopul de a permite controalele prevăzute la articolul 10, întreprinderile autorizate păstrează, pentru o durată de cel puțin trei ani de la anul înființării lor, datele utilizate pentru stabilirea prețurilor și a cantităților prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

▼M1

3. Dispozițiile prevăzute la alineatele (1) și (2) nu se aplică operatorilor a căror cantitate de zahăr achiziționată nu depășește 2 000 de tone pe an calendaristic.

▼B

Articolul 14

Informări privind prețurile

▼M5

În fiecare lună, Comisia informează Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole în legătură cu prețul mediu al zahărului alb comunicat în cursul lunii anterioare datei transmiterii informării.

▼B

Prețul este defalcat numai în cazul zahărului alb sub cotă sau al zahărului peste cotă.

Informarea se bazează pe media ponderată a prețurilor stabilite de întreprinderi în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (a) și comunicată în conformitate cu articolul 15.

▼M2

Articolul 14a

Informări suplimentare

În afară de prețurile colectate la nivel comunitar în conformitate cu articolul 14 din prezentul regulament, Comisia informează, de asemenea, Comitetul de gestionare a zahărului cu privire la prețurile și cantitățile de zahăr brut și zahăr alb importate din țările din Africa,

▼M2

Caraibe și Pacific în temeiul regimurilor aplicabile produselor originare din anumite state care fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP) prevăzute în acordurile de stabilire sau care conduc la stabilirea Acordurilor de parteneriat economic ([1]) și din țările cel mai puțin dezvoltate enumerate în coloana D din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 980/2005 al Consiliului ([2]), pe baza declarațiilor vamale și a informațiilor disponibile în baza de date a Biroului de Statistică al Comunităților Europene.

▼B

Articolul 15

Dispoziții tranzitorii pentru transmiterea datelor privind prețurile

▼M1

Până la 20 octombrie 2006, 20 ianuarie 2007, 20 aprilie 2007, 20 iulie 2007, 20 octombrie 2007, 20 ianuarie 2008 și 20 aprilie 2008, Comisiei îi sunt comunicate de către întreprinderile autorizate în conformitate cu articolele 7 și 8 din prezentul regulament, precum și de către operatorii autorizați în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, prețurile stabilite în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament pe parcursul celor trei luni precedente.

▼B

Primirea, prelucrarea și stocarea datelor de către Comisie sunt asigurate în așa fel încât să se garanteze confidențialitatea datelor.

Ceilalți operatori din sectorul zahărului, în special cumpărătorii, pot să comunice Comisiei prețul mediu al zahărului, stabilit în conformitate cu normele indicate la articolul 13. Operatorii precizează numele, adresa și denumirea comercială.

▼M2

Articolul 15a

Dispoziții finale pentru transmiterea datelor privind prețurile

Fiecare întreprindere căreia îi revine obligația prevăzută la articolul 13 comunică, statului membru care a acordat aprobarea, înainte de data de 15 a fiecărei luni, datele stabilite în conformitate cu articolul 13 alineatul (1). Prima comunicare către statul membru se transmite înainte de 15 august 2008 și privește datele stabilite în mai și iunie 2008.

Fiecare stat membru comunică Comisiei, înainte de sfârșitul fiecărei luni, mediile prețurilor colectate la nivel național, precum și cantitățile corespunzătoare totale și abaterile standard. Mediile și abaterile standard se calculează în funcție de cantitățile comunicate de întreprinderi în temeiul paragrafului anterior.

Primirea, prelucrarea și stocarea datelor de către statele membre și Comisie se realizează astfel încât să se garanteze confidențialitatea necesară a datelor.

La simpla cerere adresată statului membru, Comisia poate avea acces la datele individuale transmise de operatorii autorizați în conformitate cu articolul 13 alineatul (1).

([1]) JO L 348, 31.12.2007, p. 1.
([2]) JO L 169, 30.6.2005, p. 1.

▼M2

Ceilalți operatori din sectorul zahărului, în special cumpărătorii, pot să comunice Comisiei prețul mediu al zahărului stabilit în conformitate cu articolul 13. Operatorii își precizează numele, denumirea comercială și adresa.

▼B

Articolul 16

Contractul de livrare

(1) În sensul articolului 6 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, se consideră contract de livrare un contract încheiat între producătorul de zahăr și vânzătorul de sfeclă care produce sfecla pe care o vinde.

(2) În cazul în care producătorul reportează, în conformitate cu articolul 14 sau articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, o cantitate din producția sa în anul de comercializare următor, cota acestui producător este considerată ca fiind micșorată pentru anul de comercializare respectiv cu acea cantitate reportată în temeiul articolului 6 alineatul (5) din regulamentul respectiv.

(3) Nu se consideră încheiate înaintea însămânțărilor decât contractele încheiate înainte de terminarea tuturor însămânțărilor și în orice caz:

— înainte de 1 aprilie în Italia;

— înainte de 1 mai în celelalte state membre.

▼M2

Articolul 16a

Condiții de achiziționare a sfeclei

Acordurile sectoriale și contractele de livrare menționate la articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 respectă condițiile de achiziționare prevăzute în anexa II la prezentul regulament.

▼B

Articolul 17

Majorări și reduceri

(1) Pentru aplicarea majorărilor și reducerilor prevăzute la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, prețul minim al sfeclei de zahăr sub cotă, prevăzut la alineatul (1) din articolul respectiv, este, pentru 0,1 % conținut de zaharoză:

(a) majorat cu cel puțin:

(i) 0,9 % pentru un conținut mai mare de 16 % și mai mic de sau egal cu 18 %;

(ii) 0,7 % pentru un conținut mai mare de 18 % și mai mic de sau egal cu 19 %;

(iii) 0,5 % pentru un conținut mai mare de 19 % și mai mic de sau egal cu 20 %;

(b) redus cu cel mult:

(i) 0,9 % pentru un conținut mai mic de 16 % și mai mare de sau egal cu 15,5 %;

▼B

(ii) 1 % pentru un conținut mai mic de 15,5 % și mai mare de sau egal cu 14,5 %.

Pentru sfecla de zahăr cu un conținut de zaharoză mai mare de 20 % se aplică cel puțin prețul minim ajustat în conformitate cu litera (a) punctul (iii).

(2) Contractele de livrare și acordurile interprofesionale menționate la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 pot prevedea, în raport cu majorările și reducerile menționate la alineatul (1) din prezentul articol:

(a) majorări suplimentare pentru un conținut de zaharoză mai mare de 20 %;

(b) reduceri suplimentare pentru un conținut de zaharoză mai mic de 14,5 %.

Aceste contracte și acorduri pot prevedea, pentru sfecla de zahăr cu un conținut de zaharoză mai mic de 14,5 %, o definiție a sfeclei potrivite pentru prelucrarea în zahăr, în cazul în care sunt stabilite în contractele și acordurile respective reduceri suplimentare pentru conținutul de zaharoză mai mic de 14,5 % și mai mare sau egal cu conținutul minim de zaharoză prevăzut în această definiție.

În cazul în care contractele și acordurile nu prevăd definiția menționată la paragraful al doilea, statul membru respectiv poate stabili această definiție. În acest caz, el fixează în același timp reducerile suplimentare prevăzute la paragraful respectiv.

▼M1

CAPITOLUL V

COTE ȘI TAXA PE PRODUCȚIE

▼B

Articolul 18

Cote adiționale de zahăr

(1) Cotele adiționale de zahăr prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 nu pot fi alocate decât producătorilor de zahăr cărora li s-a atribuit o cotă în 2005/2006.

(2) În cererea pentru cota adițională de zahăr, întreprinderea precizează că dorește să beneficieze de cota adițională începând cu anul de comercializare 2006/2007 sau 2007/2008.

Atunci când alocă o cotă adițională unei întreprinderi, statul membru precizează anul de comercializare începând cu care alocarea produce efecte. Cu toate acestea, alocările efectuate după 1 ianuarie 2007 produc efecte începând cu anul de comercializare 2007/2008.

▼M1

(3) Comisiei îi este comunicat de către statele membre termenul pentru plata sumei unice menționate la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006, în termen de zece zile lucrătoare de la decizia lor asupra termenului respectiv.

Cu cel puțin o lună înainte de termenul menționat la primul paragraf și nu mai târziu de 31 ianuarie 2008, statele membre notifică fiecărei fabrici de zahăr în cauză suma datorată.

▼B

Articolul 19

Cote suplimentare de izoglucoză

(1) Italia, Lituania şi Suedia atribuie cotele suplimentare de izoglucoză prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 pentru unul sau mai mulți din cei patru ani de comercializare între 2006/2007 şi 2009/2010, astfel încât să se evite orice discriminare între operatorii respectivi.

(2) Plata sumei unice menționate la articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 se efectuează de fiecare întreprindere în cauză înaintea unei date limite care este stabilită de statul membru şi care nu poate fi ulterioară datei de 31 decembrie din anul de comercializare începând cu care se atribuie cota suplimentară de izoglucoză.

În cazul în care suma unică nu se plătește până la data limită menționată la primul paragraf, cotele adiționale de izoglucoză nu sunt considerate ca fiind alocate întreprinderii respective.

▼M1

(3) Comisiei îi este comunicat de către statele membre termenul menționat la alineatul (2), în termen de zece zile lucrătoare de la decizia lor asupra termenului respectiv.

Statele membre notifică fiecărei fabrici de izoglucoză în cauză suma datorată, cu cel puțin o lună înainte de termenul menționat la alineatul (2) şi nu mai târziu de 30 noiembrie din anul comercial din care este alocată cota.

▼B

Articolul 20

Alocarea recoltelor de sfeclă de zahăr

Zahărul extras din sfecla semănată în cursul unui an de comercializare se alocă anului de comercializare următor.

Cu toate acestea, Spania, Italia şi Portugalia pot, sub rezerva unui sistem de control corespunzător, să decidă ca zahărul extras din sfecla semănată în toamna unui anumit an de comercializare să fie atribuită anului de comercializare în curs.

Spania, Italia şi Portugalia informează Comisia cu privire la decizia lor în cadrul prezentului articol până la 30 septembrie 2006.

▼M1

Articolul 20a

Taxa pe producție

Până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, începând cu anul comercial 2007/2008, statele membre notifică fiecărui producător autorizat de zahăr şi izoglucoză taxa pe producție de plătit pentru anul comercial curent.

▼B

Articolul 21

Comunicări privind producția și stocurile

▼M2

(1) Fiecare producător de zahăr sau rafinărie autorizată comunică agenției competente din statul membru unde are loc producția sau rafinarea, până la data de 20 a fiecărei luni, totalul, exprimat în zahăr alb, al cantităților de zahăr și de siropuri prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(d):

(a) aflate în proprietatea sa sau care fac obiectul unui warant;

(b) depozitate în liberă circulație pe teritoriul Comunității la sfârșitul lunii precedente.

Aceste cantități sunt defalcate în:

(a) zahăr produs de întreprinderea respectivă cu specificarea cantităților de zahăr cărora li se aplică o cotă și a celor peste cotă, reportate sau retrase în conformitate cu articolul 14 sau 19 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006. În plus, în ceea ce privește cantitățile de zahăr cărora li se aplică o cotă de la sfârșitul lunilor iulie, august și septembrie, se precizează cantitatea care provine din producția de zahăr pentru următorul an de comercializare;

(b) alte zaharuri.

▼B

(2) Comisiei i se comunică de către fiecare stat membru, înainte de sfârșitul celei de a doua luni care urmează lunii în cauză, cantitatea de zahăr depozitată la sfârșitul fiecărei luni de întreprinderile menționate la alineatul (1), defalcată pe fiecare tip de zahăr în conformitate cu paragraful al doilea din alineatul respectiv.

În cazul depozitării în state membre diferite de cel care efectuează comunicarea către Comisie, acesta din urmă informează statele membre respective, înainte de sfârșitul lunii următoare, cu privire la cantitățile depozitate și locurile de depozitare de pe teritoriul lor.

(3) Fiecare producător de izoglucoză sau de sirop de inulină autorizat comunică, până la 30 noiembrie, autorității competente din statul membru în care are loc producția, cantitățile de izoglucoză exprimate în substanță uscată sau cantitățile de sirop de inulină exprimate în echivalent zahăr alb, aflate în proprietate și în liberă circulație pe teritoriul Comunității la sfârșitul anului de comercializare precedent, defalcate în:

(a) izoglucoză sau sirop de inulină produse de întreprinderea respectivă, cu specificarea cantităților sub cotă, peste cotă sau reportate în conformitate cu articolul 14 sau articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006;

(b) altele.

Comisiei îi sunt comunicate de către fiecare stat membru, până la 31 decembrie, cantitățile de izoglucoză și de sirop de inulină depozitate la sfârșitul anului de comercializare precedent, defalcate în conformitate cu primul paragraf.

(4) Fiecare întreprindere producătoare de izoglucoză comunică statului membru pe teritoriul căruia și-a realizat producția, până la data de 15 a fiecărei luni, cantitățile de izoglucoză, exprimate în substanță uscată, produse efectiv în cursul lunii precedente.

▼B

Statele membre stabilesc și fac cunoscută Comisiei, pentru fiecare lună și până la sfârșitul celei de a doua luni care urmează, producția de izoglucoză a fiecărei întreprinderi în cauză.

Cantitățile produse sub regim de perfecționare activă se comunică separat.

Articolul 22

Bilanțuri de aprovizionare

(1) Pentru fiecare an de comercializare, se întocmesc bilanțuri comunitare de aprovizionare cu zahăr, izoglucoză și sirop de inulină. Aceste bilanțuri sunt consolidate la sfârșitul anului de comercializare următor.

(2) Statele membre stabilesc și fac cunoscută Comisiei, până la 1 martie, producția provizorie de zahăr și de sirop de inulină din anul de comercializare în curs, pentru fiecare întreprindere aflată pe teritoriul lor. Producția de zahăr este defalcată pe luni.

Pentru departamentele franceze Guadelupa și Martinica, precum și pentru Spania, producția provizorie de zahăr din trestie se stabilește și se comunică până la 1 iulie.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre, până la 1 iunie, suprafețele și producțiile, pe de o parte, de sfeclă destinată producției de zahăr, de bioetanol sau de alte produse, și, pe de altă parte, de cicoare destinată producției de sirop de inulină, din anul de comercializare în curs și, pe o bază previzională, din anul de comercializare următor.

(4) Statele membre stabilesc și fac cunoscute Comisiei, până la 30 noiembrie, producțiile definitive de zahăr, izoglucoză și sirop de inulină din anul de comercializare precedent, pentru fiecare întreprindere aflată pe teritoriul lor. Producția totală de zahăr este defalcată pe luni.

(5) Atunci când este necesar să se modifice producția definitivă de zahăr pe baza informațiilor comunicate, menționate la alineatul (4), diferența care decurge de aici se ia în considerare la stabilirea producției definitive din anul de comercializare în care se constată această diferență.

CAPITOLUL VI

INTERVENȚIA PUBLICĂ

SECȚIUNEA 1

Oferte la intervenție

Articolul 23

Oferta

(1) Oferta la intervenție este făcută în scris agenției de intervenție din statul membru pe teritoriul căruia se află zahărul oferit în momentul ofertei.

(2) Oferta la intervenție nu este acceptată decât în cazul în care este prezentată de un producător autorizat în conformitate cu articolele 7 și 8 pentru zahărul din producția acestuia sub cotă din anul de comercializare în curs, depozitat separat în momentul ofertei într-un loc de depozitare autorizat în conformitate cu articolul 24.

▼B

(3) Pe fiecare an de comercializare, statele membre nu pot accepta la intervenție decât cantitatea maximă indicată pentru fiecare dintre ele în ►M2 anexa I ◄. În cazul în care ofertele la intervenție depășesc cantitatea maximă, autoritatea competentă din statul membru aplică ofertelor un coeficient unic de reducere în așa fel încât cantitatea totală acceptată să fie egală cu cantitatea disponibilă.

(4) Înainte de începutul fiecărui an de comercializare, Comisia ajustează cantitățile stabilite în ►M2 anexa I ◄ la prezentul regulament în funcție de ajustările prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 și în limita cantității totale stabilite la articolul 18 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior.

Cantitățile stabilite în ►M2 anexa I ◄ la prezentul regulament sunt modificate, dacă este cazul, în ultimul trimestru din fiecare an de comercializare, în funcție de cantitățile neutilizate, în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 și în limita cantității totale stabilite la articolul 18 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior.

Articolul 24

Autorizarea locului de depozitare

(1) Autorizarea se acordă, la cererea producătorului adresată agenției de intervenție, oricărui loc de depozitare care îndeplinește următoarele condiții:

(a) este adecvat pentru păstrarea zahărului;

(b) este situat într-un loc care oferă posibilitățile de transport necesare reducerii stocurilor de zahăr;

(c) permite depozitarea separată a cantităților oferite la intervenție.

Agențiile de intervenție pot impune condiții suplimentare.

(2) Autorizarea locului de depozitare este acordată fie pentru o depozitare vrac, fie pentru o depozitare a mărfii ambalate. Autorizația fixează o limită cantitativă de depozitare care corespunde unui volum egal cu cel mult de cincizeci de ori capacitatea zilnică de reducere a stocurilor pe care solicitantul se angajează să o pună la dispoziția agenției de intervenție. Autorizația precizează cantitatea totală pentru care este acordată și capacitatea zilnică de reducere a stocurilor.

(3) Zahărul trebuie depozitat într-un mod care să fie identificat și accesibil. Trebuie să fie plasat pe paleți atunci când este ambalat, cu excepția cazului în care este vorba despre ambalare în „big bags”.

(4) Agenția de intervenție retrage autorizarea atunci când constată că una dintre condițiile menționate la alineatele (1), (2) și (3) nu mai este îndeplinită. Retragerea autorizării poate interveni în cursul anului de comercializare. Retragerea nu are efect retroactiv.

Articolul 25

Calitatea minimă a zahărului

(1) Zahărul oferit la intervenție trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să fie produs sub cote în același an de comercializare cu cel în care este prezentată oferta;

(b) să fie sub formă de cristale.

▼B

(2) Zahărul alb oferit la intervenție trebuie să fie de calitate bună, originală și comercială, să aibă un conținut de umiditate egal cu sau mai mic de 0,06 % și să curgă liber.

(3) Zahărul brut oferit la intervenție trebuie să fie de calitate bună, originală și comercială și să aibă un randament, calculat în conformitate cu anexa I punctul III la Regulamentul (CE) nr. 318/2006, care să nu fie mai mic de 89 %.

În cazul zahărului brut din trestie, zahărul trebuie să aibă un factor de siguranță care să nu depășească 0,30.

În cazul zahărului brut din sfeclă, zahărul trebuie să aibă:

— o valoare pH care să nu fie mai mică de 7,9 în momentul acceptării ofertei;

— un conținut de zahăr invertit care nu este mai mare de 0,07 %;

— o temperatură care nu prezintă nici un risc pentru buna conservare;

— un factor de siguranță care să nu fie mai mare de 0,45 atunci când gradul de polarizație este egal cu sau mai mare de 97 sau un conținut de umiditate care nu este mai mare de 1,4 % atunci când gradul de polarizație este mai mic de 97.

Factorul de siguranță se stabilește împărțind procentul conținutului de umiditate din zahărul respectiv la diferența între 100 și gradul de polarizație a acestui zahăr.

Articolul 26

Lotul

Orice ofertă de zahăr la intervenție este prezentată sub formă de lot.

În sensul prezentei secțiuni, prin „lot” se înțelege o cantitate de zahăr de cel puțin 2 000 tone având aceeași calitate și același mod de prezentare și aflată în același loc de depozitare.

Articolul 27

Conținutul ofertei

(1) Oferta adresată agenției de intervenție precizează:

(a) numele și adresa ofertantului;

(b) locul de depozitare în care se află zahărul în momentul ofertei;

(c) capacitatea de reducere a stocului, garantată pentru livrarea zahărului oferit;

(d) cantitatea netă de zahăr oferit;

(e) natura, calitatea zahărului oferit și anul de comercializare în care a fost produs;

(f) modul de prezentare a zahărului.

▼B

(2) Agenția de intervenție poate solicita precizări suplimentare.

(3) Oferta este însoțită de o declarație a ofertantului, care certifică faptul că zahărul în cauză nu a făcut anterior obiectul unei măsuri de intervenție prin cumpărare, că el este proprietarul acestuia și că zahărul îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 25 alineatul (1) litera (a).

Articolul 28

Examinarea ofertelor

(1) Oferta rămâne fermă pentru o perioadă de trei săptămâni cu începere de la data prezentării acesteia. Cu toate acestea, ea poate fi retrasă în perioada respectivă cu acordul agenției de intervenție.

(2) Agenția de intervenție examinează oferta. Până cel târziu la sfârșitul perioadei menționate la alineatul (1), agenția de intervenție acceptă această ofertă. Cu toate acestea, ea poate refuza oferta în cazul în care examinarea dovedește că una dintre condițiile cerute nu a fost îndeplinită.

SECȚIUNEA 2

Depozitarea

Articolul 29

Contractul de depozitare

(1) Contractul de depozitare care trebuie încheiat înainte de acceptarea ofertei între ofertant și agenția de intervenție în cauză se semnează pentru o durată nedeterminată.

Contractul de depozitare intră în vigoare la cinci săptămâni de la data acceptării ofertei și expiră la sfârșitul decadei în cursul căreia s-a încheiat livrarea cantității de zahăr în cauză.

În sensul prezentului articol, prin „decadă” se înțelege, pentru fiecare lună calendaristică, una dintre perioadele cuprinse între 1-10, 11-20 și 21-sfârșitul lunii.

(2) Contractul de depozitare cuprinde în special:

(a) clauza potrivit căreia acesta expiră în condițiile prevăzute de prezentul regulament prin aplicarea unui preaviz de cel puțin zece zile;

(b) valoarea cheltuielilor de depozitare care sunt suportate de agenția de intervenție.

(3) Cheltuielile de depozitare sunt suportate de agenția de intervenție pentru perioada dintre începutul decadei în cursul căreia intră în vigoare contractul menționat la alineatul (2) și data expirării contractului respectiv.

(4) Cheltuielile de depozitare se limitează la suma de 0,48 EUR per tonă și per decadă.

(5) Contractul de depozitare expiră la sfârșitul ridicării cantității de zahăr menționate la articolul 50.

Articolul 30

Transferul de proprietate

(1) Transferul de proprietate asupra zahărului care face obiectul contractului de depozitare are loc în momentul plății zahărului în cauză.

▼B

(2) Vânzătorul rămâne, până la livrare, responsabil de calitatea zahărului menționat la alineatul (1) și de ambalajul în care acest zahăr a fost acceptat la intervenție.

Articolul 31

Punerea în conformitate a calității sau a ambalajului

(1) Vânzătorul este obligat să înlocuiască de îndată cantitatea de zahăr în cauză a cărui calitate s-a constatat că nu corespunde condițiilor menționate la articolul 25 cu o cantitate echivalentă care să îndeplinească aceste condiții și care se află fie în același loc de depozitare, fie în alt loc de depozitare, autorizat în conformitate cu articolul 24.

(2) În cazul în care zahărul depozitat este ambalat și se constată că ambalajul nu mai corespunde specificațiilor prevăzute, agenția de intervenție solicită vânzătorului înlocuirea lui cu un ambalaj conform.

SECȚIUNEA 3

Condițiile achiziționării la intervenție

Articolul 32

Prețul de achiziționare și calitatea zahărului alb

(1) Prețul de achiziționare la intervenție al zahărului alb este de:

— 505,52 EUR per tonă în anul de comercializare 2006/2007;

— 433,20 EUR per tonă în anul de comercializare 2007/2008;

— 323,52 EUR per tonă în anii de comercializare 2008/2009 și 2009/2010.

(2) Zahărul alb este clasificat în patru categorii de calitate după cum urmează:

(a) categoria I: zahărul de calitate superioară față de calitatea standard;

(b) categoria II: zahărul de calitate standard, definită la punctul II din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 318/2006;

(c) categoriile III și IV: zahărul de calitate inferioară față de calitatea standard.

(3) Zahărul de categoria I prezintă următoarele caracteristici:

(a) calitate bună, originală și comercială, uscat, sub formă de cristale cu granulație omogenă, care curge liber;

(b) umiditate maximă: 0,06 %;

(c) conținut maxim de zahăr invertit: 0,04 %;

(d) numărul de puncte nu depășește 8 în total, nici:

— 6 pentru conținutul în cenușă;

— 4 pentru tipul de culoare determinat prin metoda Institutului pentru tehnologia agricolă și industria zahărului din Brunswick (în continuare denumită „metoda Brunswick”);

— 3 pentru culoarea în soluție, determinată prin metoda Icumsa.

▼B

Un punct echivalează cu:

(a) 0,0018 % conținut în cenușă, determinat prin metoda Icumsa la 28° Brix;

(b) 0,5 unități de tip de culoare determinat după metoda Brunswick;

(c) 7,5 unități de culoare în soluție determinată prin metoda Icumsa.

(4) Zahărul de categoria III prezintă următoarele caracteristici:

(a) calitate bună, originală și comercială, uscat, sub formă de cristale de granulație omogenă, care curge liber;

(b) polarizație minimă: 99,7° S;

(c) umiditate maximă: 0,06 %;

(d) conținut maxim de zahăr invertit: 0,04 %;

(e) tip de culoare: maxim nr. 6, determinat prin metoda Brunswick.

(5) Categoria IV cuprinde zahărul care nu este cuprins în categoriile I, II și III.

(6) Prețului de cumpărare stabilit la alineatul (1) i se aplică o reducere de:

(a) 7,30 EUR per tonă, atunci când zahărul intră în categoria III;

(b) 13,10 EUR per tonă, atunci când zahărul intră în categoria IV.

Articolul 33

Prețul de achiziționare a zahărului brut

(1) Prețul de cumpărare la intervenție a zahărului brut este de:

— 397,44 EUR per tonă în anul de comercializare 2006/2007;

— 359,04 EUR per tonă în anul de comercializare 2007/2008;

— 268,16 EUR per tonă în anii de comercializare 2008/2009 și 2009/2010.

(2) Prețului de cumpărare stabilit la alineatul (1) i se aplică:

(a) o majorare, atunci când randamentul zahărului respectiv este mai mare de 92 %;

(b) o reducere, atunci când randamentul zahărului respectiv este mai mic de 92 %.

(3) Valoarea majorării sau a reducerii, exprimată în euro per tonă, este egală cu diferența dintre prețul de intervenție al zahărului brut și același preț căruia i se aplică un coeficient. Acest coeficient se obține prin împărțirea randamentului zahărului brut respectiv cu 92 %.

(4) Randamentul zahărului brut se calculează în conformitate cu anexa I punctul III la Regulamentul (CE) nr. 318/2006.

Articolul 34

Termenul de plată

Agenția de intervenție efectuează plata la cel puțin o sută douăzeci de zile de la data acceptării ofertei, cu condiția ca toate controalele referitoare la verificarea greutății și a caracteristicilor calitative ale loturilor oferite să fi fost efectuate în conformitate cu secțiunea 4.

▼B

SECȚIUNEA 4

Controale

Articolul 35

Mostre pentru controlul calității

În termenul menționat la articolul 34, se prelevează patru mostre în vederea analizelor, fie de către experți autorizați de către autoritățile competente din statul membru în cauză, fie de către experți autorizați de comun acord de către agenția de intervenție și vânzător. Fiecărei părți contractante i se oferă o mostră. Celelalte două mostre sunt păstrate de expert sau în laboratorul autorizat de autoritățile competente.

Operațiunile de analiză a fiecărei mostre se efectuează de două ori, iar media celor două rezultate se consideră ca fiind rezultatul analizei mostrei respective.

Articolul 36

Diferende referitoare la calitate

(1) În cazul unei diferențe constatate între rezultatele analizelor efectuate de vânzător și cumpărător, în conformitate cu articolul 35, media aritmetică a celor două rezultate obținute este determinantă pentru constatarea categoriei zahărului respectiv, în cazul în care diferența este:

— pentru zahărul de categoria I, mai mică sau egală cu 1 punct pentru fiecare din caracteristicile menționate la articolul 32 alineatul (3) litera (d);

— pentru zahărul de categoria II, mai mică sau egală cu 2 puncte pentru fiecare din caracteristicile reținute pentru definiția acestei calități, pentru cele care sunt determinate cu ajutorul punctelor.

Cu toate acestea, laboratorul menționat la articolul 35 primul paragraf poate efectua o analiză de arbitraj la cererea uneia dintre părțile contractante. În acest caz, se face media aritmetică între rezultatul analizei de arbitraj și acel rezultat al analizei vânzătorului și al analizei cumpărătorului care este cel mai aproape de rezultatul analizei de arbitraj.

Această medie este determinantă pentru constatarea categoriei zahărului respectiv. În cazul în care rezultatul analizei de arbitraj se situează la distanță egală față de rezultatele analizelor efectuate de vânzător și cumpărător, analiza de arbitraj este singura determinantă pentru a constata categoria zahărului brut în cauză.

(2) Atunci când diferența constatată între rezultatele analizelor efectuate de vânzător și cumpărător, în conformitate cu articolul 35, este mai mare decât cea menționată la alineatul (1) primul paragraf prima sau a doua liniuță din prezentul articol, trebuie efectuată o analiză de arbitraj de către un laborator autorizat de autoritățile competente. În acest caz, se aplică procedura prevăzută la alineatul (1) paragraful al doilea.

(3) Pentru diferendele privind limita maximă pentru tipul de culoare a zahărului de categoria III, polarizația, umiditatea sau conținutul în zahăr invertit, se aplică procedura prevăzută la alineatele (1) și (2).

▼B

Cu toate acestea, diferențele menționate la alineatul (1) se înlocuiesc cu:

— 1,0 unitate de tip de culoare pentru zahărul de categoria III;

— 0,2° S pentru polarizație;

— 0,02 % pentru umiditate;

— 0,01 % pentru conținutul în zahăr invertit.

(4) În cazul în care intervine un diferend între părțile contractante, după aplicarea articolului 35, în legătură cu randamentul zahărului brut cumpărat, laboratorul menționat la primul paragraf din articolul menționat efectuează o analiză de arbitraj. În acest caz, se face media aritmetică între rezultatul analizei de arbitraj și acel rezultat al analizei vânzătorului și al analizei cumpărătorului care este cel mai apropiat de rezultatul analizei de arbitraj.

Această medie este determinantă pentru constatarea randamentului zahărului brut respectiv. În cazul în care rezultatul analizei de arbitraj se situează la distanță egală față de rezultatele analizelor efectuate de vânzător și cumpărător, analiza de arbitraj este singura determinantă pentru constatarea randamentului zahărului brut în cauză.

(5) Cheltuielile aferente analizei de arbitraj menționate la alineatul (1) paragraful al doilea sunt suportate de către partea contractantă solicitantă.

Cheltuielile aferente analizei de arbitraj menționate la alineatul (2) sunt suportate în mod egal de către agenția de intervenție și vânzător.

Cheltuielile aferente analizei de arbitraj menționate la alineatul (3) sunt suportate de către partea contractantă care a contestat rezultatele analizelor efectuate în conformitate cu articolul 35.

Articolul 37

Controlul locurilor de depozitare

Agenția competentă însărcinată cu controlul efectuează un control inopinat al locurilor de depozitare, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 2148/96 al Comisiei ([1]).

Articolul 38

Controlul greutății și cheltuielile aferente

(1) Experții menționați la articolul 35 procedează la verificarea greutății zahărului vândut.

Vânzătorul ia toate măsurile necesare pentru a permite acestor experți să procedeze la verificarea greutății și la prelevarea mostrelor.

(2) Cheltuielile aferente verificării greutății sunt suportate de vânzător.

(3) Cheltuielile aferente experților care efectuează verificarea greutății și prelevarea mostrelor sunt suportate de agenția de intervenție.

(4) Cantitatea poate fi determinată pe baza evidenței operative a mărfurilor, aceasta trebuind să corespundă exigențelor profesionale, precum și celor ale agenției de intervenție, cu condiția ca:

(a) evidența operativă a mărfurilor să indice greutatea constatată prin cântărire și caracteristicile calitative fizice în momentul cântăririi, această ultimă operațiune neputând data de mai mult de zece luni;

([1]) JO L 288, 9.11.1996, p. 6.

▼B

(b) întreprinderea care efectuează depozitarea declară că lotul oferit corespunde în toate elementele sale cu indicațiile oferite în evidența contabilă a materialelor;

(c) caracteristicile calitative constatate în momentul cântăririi coincid cu cele ale probelor reprezentative.

SECȚIUNEA 5

Vânzarea la intervenție

Articolul 39

Vânzarea

(1) Agențiile de intervenție pot vinde zahărul numai după ce s-a decis punerea în vânzare în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006.

(2) Punerea în vânzare a zahărului în condițiile menționate la articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 se face prin licitație sau printr-o altă procedură de vânzare.

(3) La data deciziei privind deschiderea licitației, se stabilesc condițiile de participare la licitație, în special destinația zahărului care urmează a fi comercializat.

În sensul prezentei secțiuni, prin „destinație” se înțelege:

(a) hrana animalelor;

(b) exportul;

(c) alte scopuri, după caz, care urmează a fi stabilite.

Licitația se referă, după caz, la prețul de vânzare, la valoarea primei de denaturare sau la valoarea restituirii la export.

(4) Condițiile participării la licitație trebuie să asigure egalitatea de acces și de tratament pentru orice persoană interesată, indiferent de locul de stabilire al acesteia în Comunitate.

Articolul 40

Anunțul de participare la licitație

(1) Licitația este asigurată de către agenția de intervenție interesată pentru cantitățile de zahăr în cauză pe care le deține.

(2) Fiecare agenție de intervenție interesată întocmește un anunț de participare la licitație pe care îl publică cu cel puțin opt zile înaintea de deschiderea perioadei stabilite pentru prezentarea ofertelor.

Agenția de intervenție transmite Comisiei anunțul de participare la licitație, precum și toate modificările, înainte de publicarea acestui anunț.

(3) Anunțul de participare la licitație menționează în special:

(a) numele și adresa agenției de intervenție care asigură licitația;

(b) condițiile participării la licitație;

(c) termenul de prezentare a ofertelor;

(d) loturile de zahăr licitate și, pentru fiecare lot:

— numărul de referință;

— cantitatea;

— denumirea calitativă a zahărului în cauză;

▼B

— modul de prezentare;

— locul unde este depozitat zahărul respectiv;

— stadiul livrării;

— dacă este cazul, existența posibilităților de încărcare pe mijloace de transport fluviale, maritime sau feroviare.

În sensul prezentei secțiuni, prin „lot” se înțelege o cantitate de zahăr care are aceeași denumire calitativă și același mod de prezentare și care a fost antrepozitată în același loc de depozitare. Oferta minimă pentru fiecare licitație parțială este de 250 tone.

(4) Agenția de intervenție ia măsurile pe care le consideră necesare pentru a permite părților interesate care îi solicită acest lucru să examineze zahărul pus în vânzare.

Articolul 41

Adjudecarea

(1) Orice adjudecare presupune încheierea unui contract de vânzare pentru cantitatea de zahăr atribuită. Adjudecarea se face, după caz, în funcție de următoarele elemente care figurează în ofertă:

(a) prețul care trebuie plătit ofertantului declarat câștigător;

(b) valoarea primei de denaturare;

(c) valoarea restituirii la export.

(2) Prețul care urmează să fie plătit de ofertantul declarat câștigător este:

(a) în cazul menționat la alineatul (1) litera (a), cel prevăzut în ofertă;

(b) în cazul menționat la alineatul (1) literele (b) și (c), cel prevăzut în condițiile participării la licitație.

Articolul 42

Condiții de participare la licitație

(1) Pentru licitarea zahărului, decizia de deschidere a licitației stabilește următoarele condiții de participare la licitație:

(a) cantitatea totală sau cantitățile licitate;

(b) destinația;

(c) termenul pentru prezentarea ofertelor;

(d) prețul care trebuie plătit de ofertantul declarat câștigător în cazul în care zahărul este destinat nutriției animalelor sau exportului.

(2) În decizia de deschidere a participării la licitație pot fi stabilite condiții suplimentare, în special:

(a) valoarea prețului minim al zahărului pus în vânzare pentru o altă destinație decât cea a nutriției animalelor sau exportului;

(b) valoarea maximă pentru prima de denaturare sau pentru restituirea la export;

(c) cantitatea minimă per ofertant sau lot;

▼B

(d) cantitatea maximă per ofertant sau lot;

(e) durata de validitate specială a titlului primei de denaturare sau a certificatului de export.

Articolul 43

Invitația permanentă de participare la licitație

(1) În cazul în care situația existentă pe piața zahărului în Comunitate face acest lucru oportun, se poate deschide o invitație permanentă de participare la licitație pentru punerea în vânzare.

În perioada de validitate a invitației permanente de participare la licitație, se procedează la licitații parțiale.

(2) Publicarea anunțului de invitație permanentă de participare la licitație are loc numai pentru deschiderea acesteia. Anunțul poate fi modificat sau înlocuit în perioada de valabilitate a invitației permanente de participare la licitație. Acesta se modifică sau se înlocuiește în cazul în care, în această perioadă de valabilitate, intervine o modificare a condițiilor de participare la licitație.

Articolul 44

Depunerea ofertei

(1) Ofertele prezentate sunt transmise agenției de intervenție în format electronic.

(2) Oferta precizează:

(a) numărul de referință al invitației de participare la licitație;

(b) numele și adresa ofertantului;

(c) numărul de referință al lotului;

(d) cantitatea la care se referă oferta;

(e) per tonă, exprimate în euro cu două zecimale, după caz:

— prețul propus, fără impuneri interioare;

— valoarea primei de denaturare propuse;

— valoarea restituirii la export propuse.

Agenția de intervenție poate solicita precizări suplimentare.

(3) O ofertă privind mai multe loturi este considerată ca având tot atâtea oferte câte loturi are în vedere.

(4) O ofertă este valabilă numai în cazul în care:

(a) înainte de expirarea termenului de prezentare a ofertelor, a fost adusă dovada constituirii unei garanții de participare la licitație de 200 EUR per tonă de zahăr;

(b) cuprinde o declarație a ofertantului prin care acesta se angajează, pentru cantitatea de zahăr pentru care, dacă este cazul, a devenit ofertant câștigător, fie al unei prime de denaturare, fie al unei restituiri la export:

— să solicite un titlu de primă de denaturare și să constituie garanția necesară pentru acesta, atunci când este vorba de o licitație pentru zahăr destinat nutriției animalelor;

— să solicite un certificat de export și să constituie garanția necesară pentru acesta, atunci când este vorba de o licitație pentru zahărul destinat exportului.

▼B

(5) O ofertă poate indica faptul că prezentarea ei nu este obligatorie decât în cazul în care adjudecarea:

(a) privește toată cantitatea sau o anumită parte din cantitatea indicată în ofertă;

(b) are loc cel târziu la o dată și la o oră stabilite.

(6) O ofertă care nu este prezentată în conformitate cu alineatele (1)-(5) sau care conține alte condiții decât cele prevăzute în anunțul de participare la licitație nu se ia în considerare.

(7) O ofertă prezentată nu poate fi retrasă.

Articolul 45

Deschiderea ofertelor

(1) Evaluarea ofertelor se efectuează de către agenția de intervenție fără prezența publicului. Persoanele admise la evaluarea ofertelor nu se fac cunoscute.

(2) Ofertele sunt comunicate de îndată Comisiei.

Articolul 46

Stabilirea sumelor

În cazul în care condițiile de participare la licitație nu prevăd un preț minim sau o valoare maximă pentru prima de denaturare sau pentru restituirea la export, acestea sunt stabilite după evaluarea ofertelor, luând totodată în considerare în special condițiile de piață și posibilitățile de comercializare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006. Cu toate acestea, se poate decide să nu se dea curs participării la licitație.

Articolul 47

Câștigarea licitației

(1) Cu excepția cazului în care se decide să nu se dea curs licitației sau unei licitații parțiale și fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (2) și (3), adjudecarea are loc în favoarea oricărui ofertant a cărui ofertă nu este mai mică decât prețul minim sau a cărui ofertă nu este mai mare decât valoarea maximă a primei de denaturare sau decât valoarea restituirii la export.

(2) Pentru același lot, adjudecarea se face în favoarea ofertantului a cărui ofertă indică, după caz, prețul cel mai mare sau suma cea mai mică pentru prima de denaturare sau pentru restituirea la export.

În cazul în care lotul nu este complet epuizat de această ofertă, cantitatea restantă se atribuie ofertanților în funcție de nivelul prețului propus, plecând de la cel mai mare, sau de nivelul sumei propuse pentru prima de denaturare sau pentru restituirea la export, plecând de la cea mai mică.

▼B

(3) Atunci când, pentru un lot sau o parte din lot, mai mulți ofertanți oferă același preț sau aceeași sumă pentru prima de denaturare sau pentru restituirea la export, agenția de intervenție atribuie cantitatea în cauză în conformitate cu una dintre următoarele norme:

(a) proporțional cu cantitățile care figurează în ofertele respective;

(b) prin repartizarea cantității respective între acești ofertanți de acord cu aceștia;

(c) prin tragere la sorți.

Articolul 48

Drepturi și obligații care decurg din câștigarea licitației

(1) În cazul în care zahărul este destinat nutriției animalelor, câștigarea licitației creează:

(a) dreptul la eliberarea, pentru cantitatea pentru care se atribuie prima de denaturare, a unui titlu de primă de denaturare, care menționează în special prima indicată în ofertă;

(b) obligația de a solicita un astfel de titlu, pentru această cantitate, agenției de intervenție căreia i-a fost prezentată oferta.

(2) În cazul în care zahărul este destinat exportului, câștigarea licitației creează:

(a) dreptul la eliberarea, pentru cantitatea pentru care se atribuie restituirea la export, a unui certificat de export care menționează în special restituirea la export indicată în ofertă, precum și – în cazul zahărului alb – categoria menționată în anunțul de participare la licitație;

(b) obligația de a solicita un astfel de certificat, pentru această cantitate și – în cazul zahărului alb – pentru această categorie, agenției de intervenție căreia i-a fost prezentată oferta.

(3) Dreptul trebuie exercitat și obligația trebuie îndeplinită în termen de optsprezece zile de la data expirării termenului de prezentare a ofertelor.

(4) Drepturile și obligațiile care decurg din câștigarea licitației nu sunt transmisibile.

Articolul 49

Declarația privind câștigarea licitației

(1) Agenția de intervenție trimite de îndată ofertanților declarați câștigători o declarație privind câștigarea licitației și îi informează pe toți ofertanții cu privire la rezultatul participării la licitație.

(2) Declarația indică cel puțin:

(a) numărul de referință al invitației de participare la licitație;

(b) numărul de referință al lotului și cantitatea atribuită;

(c) după caz, prețul, valoarea primei de denaturare sau valoarea restituirii la export care sunt reținute pentru cantitatea atribuită.

▼B

Articolul 50

Livrarea zahărului achiziționat

(1) Cu excepția cazurilor de forță majoră, livrarea zahărului cumpărat are loc nu mai târziu de patru săptămâni de la data primirii declarației privind câștigarea licitației, menționată la articolul 49. Ofertantul declarat câștigător și agenția de intervenție pot conveni asupra faptului că încheierea, în acest termen, a unui contract de depozitare între ofertantul declarat câștigător și depozitarul zahărului în cauză înlocuiește livrarea.

Cu toate acestea, agenția de intervenție poate prevedea un termen mai lung pentru livrarea loturilor stabilite și, în măsura necesară, în cazul în care intervin dificultăți tehnice de reducere a stocului.

(2) În caz de forță majoră, agenția de intervenție stabilește măsurile pe care le consideră necesare ca urmare a împrejurării invocate de ofertantul declarat câștigător.

Articolul 51

Bon de ridicare

(1) Livrarea zahărului cumpărat de ofertantul declarat câștigător sau încheierea unui contract de depozitare, în conformitate cu articolul 50 alineatul (1), poate avea loc numai după eliberarea unui bon de ridicare pentru cantitatea atribuită.

Cu toate acestea, se pot elibera bonuri de ridicare pentru fracțiuni din cantitatea respectivă.

Bonurile de ridicare sunt eliberate de agenția de intervenție respectivă, la cererea celui interesat.

(2) Agenția de intervenție eliberează un bon de ridicare numai în cazul în care se aduce dovada că ofertantul declarat câștigător a constituit o garanție destinată să garanteze plata, în termenul necesar, a prețului zahărului adjudecat sau în cazul în care acesta a remis un titlu de plată.

Garanția și titlul de plată corespund prețului care urmează a fi plătit, de către ofertantul declarat câștigător, pentru cantitatea de zahăr pentru care a cerut un bon de ridicare.

Articolul 52

Plata

(1) Plata zahărului adjudecat trebuie să se efectueze în contul agenției de intervenție cel târziu în a treizecea zi de la data eliberării bonului de ridicare.

(2) Cu excepția cazurilor de forță majoră, garanția menționată la articolul 51 alineatul (2) se eliberează numai pentru cantitatea pentru care ofertantul declarat câștigător a plătit prețul de cumpărare în contul agenției respective, în termenul prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol. Această eliberare are loc imediat.

(3) În caz de forță majoră, agenția de intervenție stabilește măsurile pe care le consideră necesare ca urmare a împrejurării invocate de ofertantul declarat câștigător.

▼B

Articolul 53

Transferul de proprietate

(1) Proprietatea asupra zahărului care face obiectul câştigării licitaţiei se transferă în momentul preluării zahărului.

(2) Cu toate acestea, agenţia de intervenţie şi ofertantul declarat câştigător pot conveni asupra unui alt moment. În cazul în care există un acord între agenţia de intervenţie şi ofertantul declarat câştigător, în conformitate cu articolul 50 alineatul (1), aceştia stabilesc în comun momentul transferului de proprietate.

(3) Acordul referitor la momentul transferului de proprietate este valabil numai în cazul în care este încheiat în scris.

Articolul 54

Constatarea categoriei sau a randamentului

Pentru constatarea categoriei sau a randamentului zahărului în cauză, în momentul livrării, se aplică articolele 35 şi 36.

Cu toate acestea, părţile contractante pot conveni, după câştigarea licitaţiei, că rezultatele constatării categoriei sau randamentului valabile pentru zahărul cumpărat de agenţia de intervenţie sunt valabile, de asemenea, pentru zahărul vândut ca urmare a procedurii de licitaţie.

Articolul 55

Adaptarea preţului zahărului

(1) În cazul în care aplicarea articolelor 35 şi 36 duce, pentru zahărul alb, la constatarea unei categorii inferioare celei prevăzute în anunţul de participare la licitaţie, preţul zahărului se adaptează, pentru destinaţiile menţionate la articolul 39 alineatul (3) paragraful al doilea literele (b) şi (c), în conformitate cu articolul 32 alineatul (6).

(2) În cazul în care se constată, pentru zahărul alb destinat exportului, că acesta aparţine unei alte categorii decât cea prevăzută în anunţul de participare la licitaţie, trebuie să se rectifice calitatea menţionată în certificatul de export.

(3) În cazul în care aplicarea articolelor 35 şi 36 duce, pentru zahărul brut, la constatarea altui randament decât cel prevăzut în anunţul de participare la licitaţie:

(a) preţul zahărului se adaptează în conformitate cu articolul 33;

(b) valoarea primei de denaturare sau valoarea restituirii la export se adaptează prin înmulţirea cu un coeficient egal cu randamentul constatat, împărţit la randamentul indicat în anunţul de participare la licitaţie.

Articolul 56

Eliberarea garanţiei

(1) Cu excepţia cazurilor de forţă majoră, garanţia participării la licitaţie se eliberează numai pentru cantitatea pentru care:

(a) fie ofertantul declarat câştigător:

— a solicitat, după îndeplinirea condiţiilor cerute, fie un titlu de primă de denaturare, fie un certificat de export;

▼B

— a constituit garanția menționată la articolul 51 alineatul (2) sau a remis titlul de plată menționat la articolul 51 alineatul (2);

— a livrat zahărul în termenul prescris;

(b) fie ofertantul declarat câștigător nu a dat curs ofertei.

(2) Eliberarea garanției se face imediat.

(3) În caz de forță majoră, agenția de intervenție stabilește măsurile pe care le consideră necesare ca urmare a împrejurării invocate de ofertantul declarat câștigător.

Articolul 57

Comunicarea cantităților

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre, de îndată ce iau cunoștință despre acestea, cantitățile de zahăr alb și de zahăr brut:

— oferite, dar încă neacceptate, de agenția de intervenție;

— acceptate de agenția de intervenție;

— vândute de agenția de intervenție.

▼M3

———————

▼B

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 58

Comunicări

Comunicările către Comisie, menționate la articolele 12, 21, 22 și 57 din prezentul regulament, se realizează prin mijloace electronice, potrivit formularelor puse la dispoziția statelor membre de către Comisie.

Articolul 59

Abrogări

Regulamentele (CE) nr. 1261/2001, (CE) nr. 1262/2001 și (CE) nr. 314/2002 se abrogă.

Cu toate acestea, regulamentele (CE) nr. 1261/2001 și (CE) nr. 314/2002 se aplică în continuare pentru producția din anul de comercializare 2005/2006, iar Regulamentul (CE) nr. 1262/2001 se aplică în continuare pentru zahărul acceptat la intervenție înainte de 10 februarie 2006.

Articolul 60

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 iulie 2006.

Articolele 23-38 se aplică până la 30 septembrie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼**M2**

ANEXA I

Cantitățile per stat membru prevăzute la articolul 23 alineatul (3) pentru anul de comercializare 2007/2008

(tone)

Stat membru	Cantități
Belgia	31 615
Bulgaria	170
Republica Cehă	13 346
Danemarca	16 213
Germania	130 985
Grecia	5 687
Spania	31 790
Franța (metropolitană)	130 447
Franța (departamentele de peste mări)	17 208
Italia	27 012
Lituania	4 013
Ungaria	10 699
Țările de Jos	33 376
Austria	14 541
Polonia	63 513
Portugalia (continentală)	537
Portugalia (Azore)	357
România	3 912
Slovacia	5 278
Finlanda	3 225
Suedia	12 306
Regatul Unit	43 769

▼**M2**

ANEXA II

Condiții de achiziționare a sfeclei, prevăzute la articolul 16a

PUNCTUL I

În sensul prezentei anexe, prin „părți contractante” se înțelege:

(a) întreprinderile producătoare de zahăr (denumite în continuare „producători”);

(b) vânzătorii de sfeclă (denumiți în continuare „vânzători”).

PUNCTUL II

1. Contractele de livrare se încheie în scris și pentru o cantitate determinată de sfeclă căreia i se aplică o cotă.

2. Contractele de livrare precizează dacă se poate furniza o cantitate suplimentară de sfeclă și în ce condiții.

PUNCTUL III

1. Contractele de livrare indică prețurile de achiziție pentru cantitățile de sfeclă prevăzute la articolul 50 alineatul (3) litera (a) și, după caz, litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. În cazul cantităților prevăzute la articolul 50 alineatul (3) litera (a), respectivele prețuri nu pot fi mai mici decât prețul minim al sfeclei în cote prevăzut la articolul 49 alineatul (1).

2. Contractele de livrare prevăd, pentru sfeclă, un conținut de zahăr determinat. Acestea conțin un barem de conversie care indică diferitele conținuturi de zahăr și coeficienții folosiți pentru a converti cantitățile de sfeclă furnizate în cantități ce corespund conținutului de zahăr menționat în contractul de livrare.

   Baremul se stabilește pe baza randamentelor care corespund diferitelor conținuturi de zahăr.

3. În cazul în care un vânzător a încheiat cu un producător un contract de livrare pentru sfecla prevăzută la articolul 50 alineatul (3) litera (a), toate livrările vânzătorului în cauză, convertite în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul punct, se consideră livrări în sensul articolului 50 alineatul (3) litera (a), până la cantitatea de sfeclă specificată în contractul de livrare.

4. Producătorii care fabrică o cantitate de zahăr mai mică decât cantitatea lor de sfeclă căreia i se aplică o cotă pentru care au încheiat, anterior însămânțărilor, contracte de livrare în conformitate cu dispozițiile articolului 50 alineatul (3) litera (a), repartizează între vânzătorii cu care au încheiat, anterior însămânțărilor, contracte de livrare în sensul articolului 50 alineatul (3) litera (a), cantitatea de sfeclă care corespunde producției suplimentare până la atingerea cotei lor.

   Un acord sectorial poate deroga de la prezenta dispoziție.

PUNCTUL IV

1. Contractele de livrare stabilesc dispoziții privind durata normală a livrărilor de sfeclă și eșalonarea lor în timp.

2. Dispozițiile menționate la punctul 1 sunt cele aplicabile pe durata anului de comercializare precedent, ținând seama de nivelul producției reale; un acord sectorial poate deroga de la aceste dispoziții.

▼**M2**

PUNCTUL V

1. Contractele de livrare specifică centrele de colectare a sfeclei.

2. În cazul în care vânzătorul și producătorul au încheiat deja un contract de livrare pentru anul de comercializare precedent, centrele de colectare convenite pentru livrările efectuate în cursul respectivului an rămân valabile. Un acord sectorial poate deroga de la prezenta dispoziție.

3. În contractele de livrare se prevede că cheltuielile de încărcare și transport de la centrele de colectare sunt responsabilitatea producătorului, sub rezerva unor convenții speciale care respectă normele sau uzanțele locale în vigoare înainte de anul de comercializare precedent.

4. Cu toate acestea, în cazul în care în Danemarca, Grecia, Spania, Irlanda, Portugalia, Finlanda și Regatul Unit, sfecla se livrează franco fabrica de zahăr, contractele de livrare prevăd o participare a producătorului la cheltuielile de încărcare și transport și indică procentul sau sumele.

PUNCTUL VI

1. Contractele de livrare specifică punctele de recepție a sfeclei.

2. În cazul în care vânzătorul și producătorul au încheiat deja un contract de livrare pentru anul de comercializare precedent, punctele de recepție convenite pentru livrările efectuate în cursul respectivului an de comercializare rămân valabile. Un acord sectorial poate deroga de la prezenta dispoziție.

PUNCTUL VII

1. Contractele de livrare prevăd determinarea conținutului de zahăr prin metoda polarimetrică. La recepție se prelevează un eșantion de sfeclă.

2. Un acord sectorial poate prevedea prelevarea eșantioanelor într-un alt stadiu. În acest caz, contractul de livrare prevede o corecție pentru compensarea unei posibile scăderi a conținutului de zahăr între momentul recepției și momentul prelevării eșantionului.

PUNCTUL VIII

Contractele de livrare prevăd determinarea greutății brute, a tarei și a conținutului de zahăr cu ajutorul uneia dintre modalitățile următoare:

(a) împreună, de către producător și organizația profesională a cultivatorilor de sfeclă, în cazul în care un acord sectorial prevede acest lucru;

(b) de către producător, sub supravegherea organizației profesionale a cultivatorilor de sfeclă;

(c) de către producător, sub supravegherea unui expert recunoscut de statul membru în cauză, cu condiția ca vânzătorul să suporte cheltuielile aferente.

PUNCTUL IX

1. Pentru întreaga cantitate de sfeclă livrată, contractele de livrare prevăd respectarea de către producător a uneia sau mai multora dintre obligațiile următoare:

   (a) restituirea gratuită vânzătorului, franco fabrică, a pulpei proaspete obținute din tonajul de sfeclă livrat;

   (b) restituirea gratuită vânzătorului, franco fabrică, a unei părți din pulpa respectivă, în stare presată, uscată sau uscată și melasată;

▼**M2**

(c) restituirea vânzătorului, franco fabrică, a pulpei în stare presată sau uscată; în acest caz, producătorul poate solicita vânzătorului să suporte cheltuielile aferente presării sau uscării;

(d) plata către vânzător a unei compensări care să țină seama de posibilitățile de vânzare a pulpei respective.

În cazul în care unele părți din întreaga cantitate de sfeclă livrată trebuie tratate în mod diferit, contractul de livrare impune mai mult de una dintre obligațiile prevăzute la primul paragraf.

2. Acordurile sectoriale pot prevedea livrarea pulpei într-un stadiu diferit de cel menționat la punctul 1 literele (a), (b) și (c).

PUNCTUL X

1. Contractele de livrare stabilesc termenele de achitare a eventualelor avansuri și de plată a prețului de achiziție a sfeclei.

2. Termenele-limită prevăzute la punctul 1 sunt cele valabile pe durata anului de comercializare precedent. Un acord sectorial poate deroga de la prezenta dispoziție.

PUNCTUL XI

În cazul în care contractele de livrare prevăd dispoziții asupra unor aspecte care fac obiectul prezentei anexe sau conțin dispoziții care reglementează alte aspecte, dispozițiile și efectele acestora nu sunt contrare prezentei anexe.

PUNCTUL XII

1. Acordurile sectoriale descrise în anexa III partea II punctul 11 la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevăd o clauză de arbitraj.

2. În cazul în care acordurile sectoriale la nivel comunitar, regional sau local prevăd dispoziții asupra unor aspecte care fac obiectul prezentului regulament sau conțin dispoziții care reglementează alte aspecte, dispozițiile și efectele acestora nu sunt contrare prezentei anexe.

3. Acordurile prevăzute la punctul 2 prevăd, în special:

(a) norme privind repartizarea între vânzători a cantităților de sfeclă pe care producătorul decide să le achiziționeze anterior însămânțărilor, pentru fabricarea zahărului în limitele cotei;

(b) norme privind repartizarea menționată la punctul III.4;

(c) baremul de conversie prevăzut la punctul III.2;

(d) dispoziții privind alegerea și furnizarea semințelor din soiurile de sfeclă ce urmează să fie produse;

(e) conținutul minim de zahăr al sfeclei care urmează să fie livrată;

(f) o obligație de consultare între reprezentanții producătorului și cei ai vânzătorilor înainte de fixarea datei de începere a livrărilor de sfeclă;

(g) plata unor prime vânzătorilor pentru livrările anticipate sau tardive;

(h) indicații privind:

(i) partea de pulpă menționată la punctul IX.1 litera (b),

(ii) cheltuielile menționate la punctul IX.1 litera (c),

(iii) compensarea menționată la punctul IX.1 litera (d);

▼**M2**

(i) ridicarea pulpei de către vânzător;

(j) fără a aduce atingere articolului 49 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, norme privind modul de repartizare între producător și vânzători a eventualei diferențe dintre prețul de referință și prețul efectiv de vânzare a zahărului.

PUNCTUL XIII

În cazul în care nu există acorduri sectoriale care să menționeze modul de repartizare între vânzători a cantităților de sfeclă pe care producătorul se oferă să le achiziționeze anterior însămânțărilor pentru fabricarea zahărului în limitele cotei, statul membru în cauză poate stabili el însuși normele de repartizare.

Normele respective pot totodată acorda vânzătorilor tradiționali de sfeclă către cooperative drepturi de livrare diferite de cele de care ar beneficia în cazul în care ar aparține de astfel de cooperative.